

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; laven Avst. 9.— gl.
za polu leta „ 3.—; „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbe brez priložene naročnine se upravnistvo ne osira.

EDINOST

Oglas in ostanila se račune po 8 nov vrtica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrtic.
Poslana, javna zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti frankovano ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravnistvo Piazza Caserma št. 2. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinost je moč.

Pravi pomen boja proti avstrijskemu Slovanstvu.

Nepriustranskemu in resnemu opazovalcu političnih in socialnih razmer v naši širni in slavni Avstriji se mora kar čudno zdeti, od kodi in čemu toliko sovraštva in strupenega srda proti življu Slovanstva v širni domovini Habsburžanov?

Ako razmotrivamo težnje in zahteve slednjega naroda v mogočni tej državi, usiljuje se nam uprašanje, kakov pomen za obstoj države ima to pritiskanje na steno Slovanstva avstrijskega? Nijemo li vsi narodi avstrijski otroci jedne matere — Avstrije? Čemu in iz katerega namena to bahato širjenje jednega na škodo drugemu? Čemu to prazno poželenje jednega, vladati nad drugim? Je-li in bode Avstrija mogočnejša, krepkejša, slavnejša zaradi tega? Nikdar!

Čuje se pač čisto: Slovanstvo v Avstriji je kulturi in političnemu obstanku države naše zaprečno in škodljivo, toraj se mora ovirati ali celo uničiti prej ko mogoče.

Kdo pa jamči za verojetnost tega peresnega krika? Fakta ne, pač pa hinavski kričači po časopisih, Slovanstvu sovražnih, in slovanožrskih brošurah snotraj in zunaj mej države avstrijske!

Kaj pak, ako bi stvar obrnili ter jo ogledali od prave strani — morda bi se pokazala pač nasprotna istina, namreč, da je baš Slovanstvo v Avstriji stebler državnemu obstanku, oni stebler, v kateri se toli neumorno zaletavajo „poveljevalci“ mogočne Avstrije, kateri stebler bi radi izpodkopali in porušili k tlom.

Kdor ima slabo vest, rad naklada svoje pregrehe na pleča drugega, da bi si tem načinom navidezno „olajšal“ lastno breme.

Želeti je, da ditajo naše vrtice gospoda Italianissimi, Germanissimi in Madjarissimi, ter s sramom v lici, četudi

na tihem, morajo pripoznati, da smo zadeli — „žrebelj na glavo!“

Da, gospôda draga, konečno Vam vendarle pridemo do živga; zadenemo Vas na peto Ahilejevo ter Vam snamemo krinko raz hinavsko lice! Dolgo ste se smijali slepi nedolžnosti avstrijskega Slovana, ki je menda res verjel v svoji priprostosti, da ga tarete zgolj zaradi tega, ker je — Slovan; smijali njega naporom v obrambo „narodnosti“ svoje, smijali njegovi preprostosti, javljajoči se v tem, da se zvesto naslanja na državo svoje domovine ter da je tako „zabit“, da ne razume Vaših migljajev. In ker Vam je moral Slovan avstrijski v svoji priprosti zvestobi postati nadležen, prizadevate se toraj na vse kriplje, spraviti ga s pota, češ, čemu nam bode klada nadležna, vsaj nam brani do cilja! Proč toraj z njim! In da bi se Vam to tem laglje posrečilo, lotili ste se v to svrhu sredstev, katera zajemate kar naravnost iz zakleđa laži in hinavstva! Da, laži in hinavstva! Kajti, da si prizadevate prepričati ves svet, da je Slovan avstrijski nekulturelen človek, da je zapreka obstanku države Avstrijske, da je Slovan avstrijski — reneget, da je rusofil, da je izdajica — to je snak, kaka hinavska laž, kako zvičajno ovađuštvo je Vaša izmišljotina, in kako se trudite, s to izmišljotino pred svetom zakriti svoje lastno hudodelstvo in je obesiti čez obraz avstrijskega Slovana!

In s to Vašo izmišljotino, ki jo zavijate v ovoj navidezno neovrgljive resnice, slepite najmerodajnejše kroge v državi, da vam verjemo in zatirajo na Vaše povelje a priori živelj avstrijskega Slovanstva, ter Vam slepo sledijo na opolzka pogubonosna tla. S tem pa merodajni krogi hoté ali nehoté podpirajo vaše pogubne nakane na škodo dinastije. Prosimo, da se natančno preudarijo naše besede, predno jih obsodite! Ako Vam ne zadošča prosto oko, zagledati v njih bridko resnico, natakните si mikroskop in — najdete jo gotovo. Potrkajte se na

prsi. Vi gospôda, ki zasledujete slednji giblje avstrijskega Slovanstva, ter ga tlačite, kakor hitro pri kaki priliki pokaže, da še — živi in uprašajte se sami ali odgovorite nam, kakov pomen ima v denašnji dobi splošne omike to, ako se predrzne človek človeku kratiti in omejevati pravice in duševno svobodo? Kakov pomen ima to, ako v Avstriji narod predrzno zatira razvoj in obstanek družega naroda? In baš naroda, ki še pri najmanjši priliki ni pokazal, da je protivnik države, v kateri živi, meju tem, ko njegovi zatiralci kar javno in glasno s petardami in zarotami svedočijo svojo mržnjo in sovraštvo do države, katere zvesti podanik je Slovan? Uprašajte se gospôda, je-li čista Vaša vest? Mi Vam odgovarjamo gromovito: ne!

Vi ste protivniki Avstrije, Vi Avstrije nočete, zatoraj zatirate Slovana, ki je svoji Avstriji zvest, zatoraj ga hočete ugonobiti, ker je on podlaga državi, ker Vam je na poti do Vaših izdajskih ciljev in vsakdo, kdor trobi v Vaš rog, je z Vami — izdajica!

Samo pogledjmo si, gospôda avstrijski Slovani, pogledjmo si v prvi vrsti naše premile sosede Italianissime! Kakov vzrok ima ta ob morski obali lazeča golazen, zatirati nas Slovence in Hrvate ter bujkati proti nam, za svoj obstoj boređim se narodom avstrijskim? Menite-li res, iz antipatije do Slovanstva? Ne, bratje! Njihovi neštevilni izgredi proti Avstriji sami so Vam dokaz, da so njihovi naporji proti nam družega pomena, da smo jim namreč trn v očeh, da smo jim nadležen jez, katerega se trudijo prodreti s svojimi deželelačnimi željami ter poplaviti ne samo obal primorsko z italijansko smetano blagostanja, marveč razliti jo tako daleč, kakor le mogoče. Morda Vas grize po trebuhu, gospôdiči Italianissimi, pri tej naši izpovedi in gotovo se bodete še nadalje prizadevali se svojimi izmišljotinami

slepiti svet in zidati babilonski stolp pojmov o politiki primorski v možjanih vladnih mož, da bi Vas ti poslednji še nadalje podpirali pri zatiranju Slovanstva ob obali Adrije in sicer proti načelu avstrijsko-vladne sisteme!

Nič bolje ne godi se avstrijskim Slovanom, dotikajočim se mej krutega Madjarstva, a kateremu zavednemu Avstrijcu niso znane želje in težnje tega papriško-viteškega naroda? O njih ne izgubodemo besedice.

Istotako in najzleje pa se godijo krivice avstrijskim Slovanom od strani Germanov, ali bolje rečeno — germanofilov avstrijskih! Bismarck sam, voditelj onih germanofilov, katere žeja po kosu nemške Avstrije, kakor popotnika v vroči puščavi po kapljici vode — ta isti Bismarck je izrekel resnico, da Avstrije moč je v Slovanstvu. Koliko važnosti za obstoj naše države imajo te besede bivšega nemškega kancelarja, si vsakdo lahko tolmači, ki ima količkaj pojma o sedajni politiki evropski in osebno avstrijski. Ni nam potreba naglašati vsak dan, dá slednjo uro javljajoče se demonstracije strastnih germanofilov proti naši državi in pretirane, da, smešne simpatije za državo Prusko, in za slednjo muho, ki brenči po možjanih „velikonemških“ aposteljnov. Ali žalostni dokaz avstrijskega patriotizma je pač to, da se dovoljuje pri nas obstoj izrečno protiavstrijskih zadržug na severu naše države, zadržug, ki se ne boje javno nositi avstrijsko izdajске trobojnice, zadržug, v katerih se najdrznejšim načinom zaniđuje blaga naša Avstrija in v nebo povzdiguje politika pruska, meju tem, ko se slednji pojav slovanskih zadržug v naši prestolici zatira že v kalu! —

Da ne govorimo dalje o škodljivem navalu židovstva, katero se neumorno prizadeva za-se izkoristiti blagostanje Avstrije in napraviti iz naše države — kraljestvo Davidovo, —

PODLISTEK.

Fran Cegnar.

Po temotnih šumah naše prostrane slovanske domovine podira veter dan na dan mlado i staro, črivo i slabotno dreve in drevesa, a vendar njih šum in ropot nikakor ne ovira gozdnjega življenja. Ptidi pojo in divkajo, žolna kljuje ob trohljivo bukev, sova tiči mirno skrita za grmičevjem, veverica skače veselo z drevesa na drevo; vsi ti raznoliki glasovi se združujejo v rahlo šumenje, zveneč jednolično na potnikovo uho. Jednako je v človeškem živetju.

Koliko ljudi zatiene oči dan v dan, kateri so bili dragi le malej peščici prijateljev, a kako težko jih pogrešajo! Ako pak pokosi smrt moža, ki ni bil ljub in drag samo nekaterim prijateljem, temveč vsemu narodu, tedaj se hvaležno spominamo se solzami v očeh njegovih zaslug narodu v korist.

„Njegov duh se raduje v nebeških visočinah, njegova dela so ostala mej nami v nesmrtni slavi. Mir njegovemu prahu! večna luč njegovemu duhu!“

Da dragi Frane, to so tvoje lastne besede, katere si govoril svojemu čestitemu predniku Ivanu Veselu-Koseškemu v spomin i slovo dne 28. marca 1884. l.

I te proroške besede, koje si izrazil veljajo še v večjej meri Tebi samemu; Tvojemu velumu, ki je toli vsestransko delaven, da nam je na prvi trenotek težko reči, česar se Tvoj veliki duh ni dotaknil. O tem hočemo govoriti ob drugej priliki. Danes navedemo nekoliko podatkov iz živetja pokojnikovega, koji, je izdihnil svojo blago dušo, v nedeljo dne 14. februvarja ob 11¹/₂ uri zvečer.

Fran Cegnar rodil se je dne 8. dec. 1826. l. pri sv. Duhu blizu Škofje Loke, iz kmetskih roditeljev. Očetu bilo je ime Vrban, materi pak Jera, ki je bila v sorodu pesniku Valentinu Vodniku. Fran bil je drugorojeni sin, ki je obiskoval osnovno nemško šolo v Škofji Loki, gimnazijo in licejo zvršil v Ljubljani 1849 l. Sedaj imel je odprto pot v širni svet. Tu se držimo o Franu Cegnarjevem žitji podatkov pokojnega L. Žvaba. Te podatke je slavni pokojnik sam podal in odobril pred natisom, tedaj se izvestno istiniti in

pristni, in kar ne dostaje, podamo po uradnih listinah, ki rečenemu pisatelju niso bile v rokah.

Politiške novine „Slovenija“ zagledale so v Ljubljani beli dan 4. julija 1848. l. in prvi urednik jim je bil M. Cigale. Po odhodu Cigaletovem na Dunaj je mladi Cegnar nadaljeval živiti „Slovenijo“, dokler ni nehala 29. marca 1850. l. buditi Slovencev, iz katere vzraste najprej „Slovenija“ v manjšej obliki, in naposled uradni „Ljubljanski Časnik“, ki je z 2. aprilom 1850. l. po dvakrat na teden začel izhajati pri Blazniku (Ljub. list 1884, št. 1). Čeravno sta bila podpisana urednika, 1850. župnik Blaž Potočnik in 1851. l. Karol Melcer, skriptor v c. kr. licejskej knjižnici ljubljanskej, vendar je bil „Ljubljanskemu časniku“ prava dušna hrana naš Fran. Deželski namestnik Chorinsky je bil sicer zabranil Melcerju najmiti Cegnarja v pomoč, a ker Melcer sam ni vzmogel dela, povabi ga vrhu vse prepovedi za pravega delavca, kjer ostane potem, dokler ni „Časnik“ 29. avgusta 1851 leta prestal živeti, ker je bila preklicana ustava s 4. marca 1849. l. Cegnar je v poslednjem 413 listu 1851. l. spisal nekam

tako-le: Slovo ljubljanskega časnika od bravev: „Z današnjim dnevom se je zavalil kamen na grob „Ljubljanskega Časnika“. Pešale in pešale so njegove, kakor moči sivega starca, da je moral svojo osodo rano doseči. To ni moglo drugače biti, ker manjkalo mu je studenca, iz katerega bi bil zajemal življenja vir; pogrešal je zraka, v katerem bi bil mogel krepčati slabe svoje ude. Da ni vzelaval visoko, ni mu zameriti, ker imel je eno perot zvezano, drugo zlomljeno. Sam se je trudil na strmeh poti, pomoči ni imel, nobeden ni segel opešanemu pod pazduho; zatorej ni čudo, da je oslabil in opešal ter nazadnje omagal. Svojim prijateljem, ki so ga sprejemali v gostno svojo hišo, zahvaljuje se poslednjič presrčno in prosi naj mu ohranijo spomin v svojih prsih. Naj počiva v miru na strani rajnih svojih bratov, slovenskih časopisov. Z Bogom“. — Lehko si čitatelj misli, da je bil hrup po Ljubljani zaradi take pisave v uradnem listu; svobodoljubni mej njimi, rajnik, dr. Ahačič, oča sedanjega odvetnika dra. Ahačiča, je Cegnarja kar objel (Edinost 1884, št. 23.) Namestnik Chorinsky pokliče Melcerja k sobi, ter ga zaradi tega jako ošteje,

— moramo glasno pred vsem svetom vzklikniti: gorje, stokrat gorje Avstriji, da nima svojega zvestega Slovanstva!

Zatoraj Slovani avstrisjki, boj naš proti sovragom našim je najplemenitejši boj našega časa in z dvojnimi ponosom ga smemo biti in ga bijemo: bijemo ga s ponosom zavesti, da se borimo ob enem za obstoj naše narodnosti in z obstojem naše narodnosti za — — obstoj naše premile in ljubljene Avstrije, katero naj vekom Bog živi!

Zahvala in prošnja družbe sv. Mohorja.

Naši slovenski listi so zlasti v zadnjih dveh mesecih toliko govorili o družbi sv. Mohorja, popisujoč njeno stanje v primeri proti prebivalstvu v posameznih župnikovinah, presojujoch njene knjige in spise ali drugače jo omenjajoch v raznih dopisih, da jim mora odbor iz srca hvaležen biti za to ter jim tem potom izreka svojo najtoplejše zahvalo za njihove, času in stvari primerne objave. Menimo, da so s tem jako koristili družbi, ker so neprenehoma na njo obračali pozornost svojih bralcev ravno o najvažnejšem času, ko se večinom vrši nabiranje za tekoče družbino leto; tako so Slovence sproti spominjali in opominjali, da je prišel čas, ko naj spet pristopijo ali vabijo k pristopu v družbo sv. Mohorja. To nam daje upanje, da tudi letos ne zaostanemo za preteklim letom, akoravno se Slovenci v obče niso imeli pohvaliti z dobro in obilno letino; nadomeščala jo bo gorečnost in izkušena požrtvovalnost naših čč. gg. poverjenikov, katere spet lepo prosimo, da ostanejo družbi naklonjeni, kakor dozdaj, da skupno kolikor moč častno izvršimo imenitno svojo nalogo.

Pred svetom smo res da lahko zadovoljni, ako se družbenikov števílo vpridodaje ohrani tudi le na sedanji svoji visočini — saj se mu čudijo povsod —; ali če pomislimo, da je tu pa tam družba vendar še prepričlo zastopana, da se nahajajo deloma še cele pokrajine, kjer družbine knjige niso dosti znane ali še akoro nepoznane, vsiljuje se nam v rodoljubno srce goreča želja, naj bi se s takih krajev, zlasti ob naših narodnih mejah, pridobilo in oglasilo kar največ novih udov, to tembolj, ker so tódi naši ljudje v duševnem osiru dostikrat kaj malomarni in zanemarjeni in zatorej vapođuje in pouka silno potrebni. — Ako pa pogledamo na knjige, ki se pripravljajo bodočim našim družbe-

nikom, privoščili bi najrajši kar vsaki hiši vsaj po jeden komad vseh šesterih Mohorjevih bukev. Po „Domačem zdravniku“ naj seže vsaka slovenska obitelj, da se iz njega prisvoji modre nauke slavnega zdravnika župnika Kneippa ter jih uvede v življenje pri sebi in drugih, zlasti pri mladini, ki se še brez tožave poprimo vsega, kar se ji priporoča in čemur se privaja; življenje, uravnano po teh naukih, nam je jedino poročstvo, da se ohrani naš narod čil in zdrav in ga ne potare grozeča potratnost in pogubna mehkušnost. — Naj bi tudi vsakemu Slovenou priša v roke lepa knjiga: „Jeruzalemski romar“, ki obeta biti prezanimiva in jako vabljiva po vsebini in obliki; nad 50 deloma izvornih slik jo bode krasilo; vemo, da ko izide, bode jo vsakdo hotel imeti. Kateri kristjan bi pač ne želel več kaj zvedeti o svetih krajih, kjer se je vršilo naše odrešenje in toliko drugih dogodob svetega pisma! —

Sicer pa upamo ustreči tudi z vsemi drugimi knjigami, izmed katerih so „Šmarnice“ že popolnoma dogotovljene, „Naših žkodljivih rastlin“ I. snopič dotiskan, „Slov. Večernice“ stavljen; ravnokar se pa stavlja: „Domači zdravnik“ in „Jeruzalemski romar“.

Zaupljivo torej zopet polagamo prihodnost naše družbe na srce in v roke našim rodoljubnim duhovnikom, vrlim gg. poverjenikom, vnetim narodnjakom in vsem milim slovenskim rojakom — vse proseč blage pripomoči.

Konečno opozarjamo še posebno vse naše čč. gg. poverjenike, da naj se nabira družnikov sklene s sadnjim dnevom meseca februarja in naj se vpisovalne pole s denarjem vred pošiljajo pod napisom: „Družba sv. Mohorja v Celovcu“ franko vsaj do 5. marca t. l. družbinemu blagajniku.

Na spremembo stanovališča društvenikov med letom se družba pri tolikem številu ne more ozirati; vsak ud dobi torej knjige tam, kjer se je dal vpisati.

Božja pomoč in božji blagoslov s nami! —

V Celovcu, dne 20. svečana 1892.

Odbor družbe sv. Mohorja.

Politični pregled.

Notranje dežele.

Državni zbor. Seja poslanake zbornice dne 19. t. m. bila je znamenita v dvojnem pogledu: prvič zato, ker je g. finančni minister predložil svoj načrt za preosnovo davkov, in drugič zato, ker je novi dalmatinski posl. Biankini govo-

bili močje kremenitega slovanskega duha pogodu. —

Od 1860. do 1868. l. je poučeval slovensčino na tržaškem gimnaziju in njega učenci so bili razven mnogo drugih tudi plodni pisatelji in znani narodnjaki: prof. Jos. Križman, župnika M. Sila in J. Santic, dr. Pertot, prof. Rebec, dr. L. Vidrič. Tržaškemu namestništvu je obilo let prelagal službene spise na slovenski jezik. Cegnarja nahajamo med osnovevalci narodnih društev po okolici in vzlasti prve čitalnice v Slovenih, ki se je z nova utemeljila v Trstu 1861. l. in katera je imela sprva do šeststo udov.

Kdo je vzbudil Cegnarja? — Na ljubljanskem gimnaziju je bilo v oni dobi učencem prepovedano pogovarjati se mej seboj slovenski. Profesor Martinak čuje slučajno v drugem tečaju 1846 l. petošolca Cegnarja, govorečega svoj materini jezik, in tega delj ni smel drugače, nego-li na videz z lehka okregati neposlušnega mladčca z besedami: „Schon wieder diese windische sprache, die ich nicht leiden kann“ (že spet ta slovenski jezik, katerega mi ni moči trpeti), a mej tem ga tako sočutno, milo in prijazno pogleda,

voril v hrvatskem jeziku, naglašajoch, da je vstopil v poslansko zbornico le valed obstoječih okolnosti, a da to nikakor ne prejudicira državopravnemu položaju kraljevine Dalmacije. Govornik je tolmačil na razsežno bitstvo državnega prava hrvatskega dokazujoč, da je Dalmacija bila vedno nerazdružen del Hrvatske. Cesarja Ferdinand I. in Karol III. izjavila sta na slovesen način, da pripoznavata pravo Hrvatske. Hrvatski deželni zbori so vedno zahtevali, da se oživotvori to pravo. Govornik je izrekel svoje prepričanje, da je odkrita obramba zakonitega in nezastarelega hrvatskega prava ne le v korist hrvatskih dežel, ampak tudi v korist celokupne monarhije.

Mej govorom Biankinija vedli so se nemški liberalci kakor besni, posezajoch govorniku besedo. In res so slednjič dosegli, da mu predsednik odvzame besedo ter ga pokliče k redu, ker je, ne gledè na ukor nadaljeval svoj govor. No, naslednjega dne se je stvar pojasnila, da je bilo le nesporazumljenje krivo postopanju predsednika. Nemški liberalci kričali so uamreč, da govornik čita svoj govor, kar ni dovoljeno; to pa ni bilo res, kar je razvidno iz dotične izjave posl. Biankinija v seji dne 20. t. m., ki slóve:

„Visoka zbornica! Včeraj sem prvičkrat govoril v tej visoki zbornici, in govoril sem hrvatski, da skažem dolžno čast svojemu hrvatskemu narodu in da se nekako spominja, da smo tukaj vsi enaki, da naš hrvatski narod ni manj vreden od nemškega. Nemci so napravili vrišč, in ker jim drugače ni bilo mogoče zabraniti hrvatskega govora, so me po krivem zatožili predsedniku, da borem, samo iz tega uzroka, da mi vzame besedo. To predsedniku ni bilo mogoče, ker sem bil svoj govor izvršil, ali poklical me je na red. Ker se ta poziv na red opira na krivični temelj, in ker morejo vsi Slovani in Tirolci, kateri so okoli mene stali, pričati, da nisem čital, hočem to tukaj konstatirati, od nepristranosti gospoda predsednika pa pričakujem, da slovesno prekliče svoj poziv k redu.“

Besedam Biankinijevim ploskali so živahno slovanski poslanci. Na to pa je predsednik zbornici podal nastopno izjavo:

„Poslanec Biankini zagotavlja, da v včerajšnji seji svoje izjave ni čital, ampak le svoj spis v rokah imel. Ker so to potrdili mnogi gospodje, ki so stali prav blizu pri g. poslancu, prekličem poziv k redu, ki sem ga bil dal poslancu Biankiniju.“

Mi smo poslancu Biakiniju od srca hvaležni, da je na tako odločen in svoen način naglašal ustavne pravice vseh avstrisjskih jezikov. Res je, da se poslanci v državni zbornici navadno poslužujejo

da Cegnar že iz profesorjevih očíj spozna blago in pošteno srce Martinakovo, ki res ni tako čutilo, kakor so usta izrekla. Fran ni mogel pozabiti tega dogodjaja; vedno so mu rojile po možganih misli: zakaj bi ne smel govoriti jezika, kateremu me je mati učila? Pod večer se zateče k svojemu součencu Luki Svetou iskat tolažila; vkupe gresta na sprehode mimo pokopališča sv. Krištofa ter vso pot premišljujeta in ugibata, kako in kaj; isti dan ukreneta, strastno okleniti se slovenskega naročja in učiti se mu temeljito. Sad in nasledek temu pogovoru je bil: vežbati se v svojih novinah, v katere so dajali članke razven imenovanih dveh še: Bohinec, Fr. Jeriša, Mrhar in drugi. Vse sestavke je Cegnar lepo prepisoval v list, ki je potem skrivaj potoval med učenci.

O božičnih počitnicah 1847 l. je doma zložil ono danes obče znano, v srce sezajočo žalostinko: „Na grobih“, ki se začonja z ganljivimi slovesi:

Blagor mu, ki se spočije,

V črni prsti v Bogu spi!

(Dalje prih.)

nemščine, ali je d n a k e pravice družih jezikov treba povdarjati pogosto, da ne zaspe počasi.

V seji tej stavili so posl. Spinčić in tovariši interpelacijo, v kateri se pritožujejo o sitnostih in krivicah, ki se dogajajo slovenskemu prebivalstvu v Istri.

Ob 3/4. uri svečer zaključil je predsednik sejo, obečajoč, da pismeno naznani poslancem, kedaj bode prihodnja seja.

Ogerski državni zbor otvoril je presvitli cesar dne 22. februvarija prestonim govorom, spominjajochim se petindvajsetletnice nagodbe leta 1867, naglašajochim velik napredke Ogerske v vseh strokah in izražajochim upanje, da se bode tudi v prihodnje na tej trdni podlagi razvijalo vse javno življenje. Večja finančna moč države pospešuje vravnavo valute. Vlada bode v kratkem predložila dotične nasvete, dalje tudi pravično preosnovo davkov brez zvišanja, preosnovo uprave in več drugih predlog. Prestolni govor izraža upanje, da bodeta cerkev in država izvrševali svoj poklic v harmoniji, ki je bila že stoletja na blagor obeh. Z zadovoljstvom smemo reči, da so razmere z vnanjimi državami ostale neizpremenjene prijazne.

Vnanje države.

Vlada ruska izdala je postavo, koja dozvoljuje mornarici prostovoljcev podporo letnih 600.000 rubljev za dobo desetih let, a pogojem, da si v tej dobi nabavi štiri nove brzoplovne ladije in dva nova transportna parnika.

Francoska kriza še ni rešena Freycinet je odklonil sestavo novega kabineta. Republike predsednik je potem poveril Rouvierju nalogo da sestavi ministertvo.

Različne vesti.

Umrl je v ponedeljek svečer v Tratu v. č. gosp. Ferdinand Stavađer, častni kanonik, kons. svétnik, profesor veronauka v p. Pokojnik je bil obče spoštovan, uzoren duhovnik. Narodil se je l. 1819. v Moravčah na Kranjskem. Pogreb je danes ob 4. uri popoldne. R. i. p.

„Slovenski Narod“ contra „Nova Soča“. Mej tema dvema listoma vnel se je istotako silen, kakor obžalovanja vreden prepir. Ker pa „Narod“ v svoji polemiki navaja tudi neko pismo, koje je uredniku našega lista pisal gosp. A. Gabršček, konstatovati nam je reanici na ljubo, da v pismu tem ni čitati, da se urednik „Novi Soči“ keasa, če je kdaj hvalil Mladočeche in Hrvate ter da hoče odalej ravno tako dosledno udrihati po Mladočehih, kakor jih je dosedaj hvalil. Istotako ni trdil g. Gabršček, da se moramo Slovenci braniti proti vsaki zvezi s Mladočehi in Hrvati in da je naša jedina rešitev vlada, koji moramo slepo pokorni biti. Pač pa je g. Gabršček grajal postopanje poslanca dra. Laginje proti slovenskim poslancem povodom debate o trgovinskih pogodbah, naglašajoch, da treba vendar nekake solidarnosti mej slovenskimi poslanci, koja pa ni možna po tej poti, ker se kranjski poslanci nikakor nočejo odmakniti od svojega stališča.

Ker je naš urednik pismo to smatral kot zelo važno — ker se živo dotika bodočega postopanja naših poslancev — smatral je za svojo dolžnost, pokazati je predsedniku političnega društva „Edinost“, ki je zajedno član nadzorovalnega odseka listu, koji odsek ima jedini pravico nadzorovati smér listu. Z vso odločnostjo pa moramo od sebe odvrniti sum, kakor da bi bil naš urednik izdal omenjeno pismo uredništvu „Naroda“.

Dopisnik „Slov. Nar.“ iz občine Materijeke posvetil nam je jako obširen dopis, hoteč nas obdolžiti brezbriznosti gledé na javne keristi slovenskih občin. No, da dobimo popolno sliko krivde naše z ozirom na homatije v občini Materijski in da

popolnimo vrsto raznih sumničenj, koje je čitati mej vrsta midopisa v „Slov. Narodu“, treba da povemo še to, da trojso isti možje, ki so se zatekli za hrbet ljubljanskega lista, vest, da smo mi podkupljeni po g. Kastelcu, županu Materijskemu.

Preponosni smo na svoje časnikarsko poštenje, da bi hoteli na razsežno dokazovati satansko zlobnost trojicev takih vesti, za katere nimajo niti sence kacega dokaza. Naglašati nam je le, da smo prijavi že več dopisov, odnosno vesti, naperjenih proti (sedanji občinski upravi Materijski, dočim smo v prilog tej upravi prijavi dosedaj jedno samo vest — tiščo se necega požara — kateri pa nismo mogli odreči prostora, ker se nam je zdel zagovor povsem osnovan. Tudi v bodoče smo pripravljene drage volje priobčevati stvarno in v dostojnem zloga pisano kritiko sedanje občinske uprave Materijske, a za strastne, tu pa tam celó surove napade na osebo sedanjega župana ni in ne bode — zamera gori, zamera doli — prostora v našem listu. Preveč posla imamo v boju za narodna, načelna uprašanja, da bi predala našega lista polnili s pojavi osebne ambicije. Nam velju načelo, izogibati se kolikor mōdi osebnim napadom, ker vemo iz skušnje, koliko jeze, koliko svraštva provzroča često jedna sama odurna, detudi morda resnična beseda. Gospōda po deželi imajo navadno jako čudne pojme o tem, kako daleč sme iti slovenski časnikar, delujoč v toli opasnem položnji, v kakoršnem je nam delovati. Ta gospōda niti ne misli na to, da smo primorani — poštevajoč obstoječe, resne odnošaje — čestokrat samolōsti, kar je tudi res. Mučeništvo za narodna, načelna uprašanja je pač vzvišena, sveta stvar — in vsak časnikar sme biti ponosen na tako mučeništvo —, ali čemu postavljati v nevarnost samega sebe, ugled narodne stvari in gmočne koristi lista v takih slučajih, ko nimamo pričakovati niti jedne same mrvice v korist skupnosti, kateri jedini mora služiti naše glasilo. Ljubljana je Ljubljana, Trst pa Trst; ne vse, kar se sme v Ljubljani, se sme tudi v Trstu. Ljubljana je središče Slovenije, Trst pa središče zagrisencev, ki čakajo nestrpnno ugodnega trenutka, da bi nam zavili vrat. Slovenskemu časnikarju ne zadošča nikakor, da sna vihteti meč polemiske zgovornosti, ampak treba mu tudi taktno izluščiti vse, kar bi pač utegnilo škodovati skupnosti, a koristiti nikomur. To naj blagotno uvažujejo gospodje dopisniki — in morda kdo drugi tudi. Napadom, ki nosijo na čelu znak osebnega svraštva, niso namenjeni predali našega lista, pač pa vprejmemo drage volje vsako stvarno in dostojno pisano kritiko.

Konečno nam je še naglašati, da s tem nikakor nismo hoteli hvalliti sedanje občinske upravo Materijsko.

Zlate besede napisal je nedavno prijatelj našemu listu, ki so vredne, da njih smisel priobčimo na tem mestu.

O ti blažena, lepa avstrijsko-slovenska uzajemnost in edinstvo! Kaj bi bili mi avstrijski Slovani, da je ta nebeška in rajska čednost res mej nami! Kje bi že bili mi, ko bi mi vsi gojili v srcih svojih ta zlati čut! Misel ta bila je dosedaj — Bogu bodi potoženo na tem — le pobožna želja. A uprav uresničenja te misli plašijo se narodni naši nasprotniki. In ker trepetajo pred to mislijo, rišejo jo na steno kot strašansko pošast nazivljajoč jo — pan slavizem.

O ne bojte se, neprijatelji naši. Do te edinstvi ne pride med nami. Že nad 1000 let živimo v prokletstvu nesloge, na milijone pogoltnil nas je že ptujerodni želodec — mi pa smo ostali, „kakor smo bli“.

In kako slabo se nam izplačuje naša dobrodušnost in naša popustljivost tudi na onem mestu, kjer bi morali najbolje poštovati ti naši čednosti! Le v škodo

sti nam! Zvito mačko treba gladiti in se jej dobrikati — in še te opraska; odkritosrčen pes je z vsem zadovoljen — in ti ostane zvest.

To vedo odlični gospodje in zato gladijo neodkritesrčne in se jim dobrikajo — za odkritosrčne in iskrene se pa ne zmenijo, dobro vedoči, da ti so pošteni.

To je žalostna zgodovina nas Slovencev, morálo iz te zgodovine pa naj si izcrpijo oni, ki so voditelji naroda! Ako to store, prenehoma morda vendar prepevati tisto žalostno pesem: „Mi pa ostanemo kakor smo bli“.

Zadnji čas je, da se prelevimo in prenovimo. —

Pok. Frana Cegnarja častilci in prijatelji naprošeni so udeležiti se pogovora, ki bode dne 27. t. m. ob 8. uri zvečer v „Del. podpornem društvu“ zastran spomenika slavnemu pokojniku.

Pastirski list, kojega je izdal prevzvišeni škof tržaško-koporski za predstoječi postni čas, povdarja, kako treba vedno klicati v spomin človeške slabosti, križe in težave. Ako spomin ta prav razumemo, prinese nam izdatno pomoč in tolažbo našej duši. Zgodovina vesoljnega človeškega rodu in vsakega človeka posebej je zgodovina britkosti in zemlja se je spreminila v solzno dolino, ko je Bog izustil strašne besede: „Prokleta bodi zemlja v tvojem delu, v trudu se boš od nje živil vse dni svojega življenja. Trnje in osat ti bo rodila . . . v potu svojega obraza boš jedel kruh.“ Prevzvišeni vladika opominja torej krščanskega trpina, da dvigne svojega duha zaupljivo k Bogu, spominjajoč se besedi: „Kogar Gospod ljubi, ga pokori in tepe vsacega otroka, katerega sprejme“. Slednjič povdarja pastirski list veliko duševno korist, katere nam prinašajo nadloge, ako jih nosimo s popolno udanostjo v voljo božjo in s duhom prave pokore. —

Pastirskemu listu pridodan je „Dopust za štiridesetdanski post leta 1892.“

Za podružnico sv. Cirila in Metoda nabrali so tukajšnji rodoljubje znatno svoto 78 gl. 10 kr. mesto venca na krsto pokojnemu pesniku Franu Cegnarju. V isti namen darovali so v gostilni Frana Prhavca v Spodnjih Ležečah nastopni gospodje: Fran Pehave 50 kr., Martin Kerže 50 kr., A. Mahorič 50 kr., J. Petrič 50 kr., A. Obernel 1 gl., L. Cvetnič 1 gl., F. Kariš 2 gl. Ta mala vasica bodi izgled vasem, trgom i mestom! V isti namen prejeli smo iz Doline od gg. Ivana Slavca 2 gl. in Adolfa Marka 1 gl. — V proslavo poroke g. I. Vičiča se je nabralo v „Restaurantu Steinfeld“ 2 gold.

Podružnici sv. Cirila in Metoda daroval je gospod Karol Colja 2 gl. v spomin pokojnega prijatelja Josipa Urbandiča.

Iz Trsta se nam piše: Čestiti mi g. urednik! Prosim Vas, nikar ne mislite, da mislim pisati naši o politiki, ali morda o bratskem boju na Kranjskem, ali o kakem slavnem doktorji, ali morda o našem slavnem magistratu, ali slednjič o naših slov. drž. poslancih — o ne!

Sedaj je pust in veseliti se hočem. Kdor se pa hoče veseliti, ne sme premišljati o naših razmerah. Premišljujočega kruto usoda naše mile nam domovine, zgrabi človeka neka sveta jeza, da nekako krčevito stisne debelo pest — in prođ je vse veselje! O pustu pa mora biti človek vesel, veseliti se mora z veselimi. Te zadnje besede bile so mi povod, da sem opustil vsa taka premišljevanja in veliko bolje se mi godi po veseljah, kjer vidim samo zadovoljne in srečne obraze; kjer vidim, kako krasno se sučejo mladi pari po gladkih tleh v srednjih trenutkih; kjer nikdo ne misli na žalost in kjer ni prostora skrbem, ki bi nam grbandile naše obraze. Da, geslo mi je: veseliti se z veselimi — in potem ni čuda, da sem kar vzkliknil samega veselja izvedši, da priredi čili naš „Sokol“ zadnji dan pusta

„maskerado“, kjer doseže naše predpustno veselje izvestno svoj vrhunec. Zanimati sem se začel za ta večer, ko se bomo poslavljali od šegavega burkeža — Pusta. Šel sem in poizvedel sem, da se delajo od strani „Sokola“ mnogovrstne priprave, s katerimi razveselje gotovo vse navzoče; hodil sem tudi okoli mladih gospodov in opazil, da so si nekater inaročili krasnih cvetlic, a drugi imajo že celó „masko“ za ta večer pripravljeno. Tudi „klowni“ so že izvežbani in jedva pričakujejo trenutka, da pokažejo občinstvu, kaj znajo. Bil sem tudi v naših domačih družinah in videl, kako ropotajo šivalni stroji pod rokami naših gospic, ker vsaka bi hotela prekositi drugo ta večer.

Vidite toraj, gospod urednik, da je moje zanimanje za to veselico jako veliko, a kakor sem videl, zanima se tudi za maskerado veliko, veliko število naših Tržčanov in naših bratov iz okolice.

Kakor se kaže iz priprav, bode letošnja maskerada gotovo jedna najlepših veselico, kar nam jih je napravil čili naš „Sokol“. Tržaški rodoljubje pokažejo tudi ta večer ljubezen do „Sokola“ s tem, da pridejo prav mnogoštevilno pod njega čile peroti. Pod peroti našega Sokola, v naši slovanski družini, bodemo še-le uživali pravo narodno veselje!

Toraj drage gospe, gospice in gospodje, razveselimo zadnji dan pusta svoja žalostna srca, potem pride itak resen čas resnega premišljevanja.

Na zdar! in na svidenje na „Sokolovi maskeradi“!

Bralno društvo pri sv. Ivanu vabi na domačo zabavo s plesom, katere bode v nedeljo dne 28. februarja 1892. v prostorih spodnjega salona „Restaurant al Boschetto“ (stara Bajta), s prvokračnim sodelovanjem društvenega pevskega in novega tamburaškega zbora ter domačih igralcev. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Dr. B. Ipavic; „Domovini“ dvospev in zbor. 3. D. Jenko: „Naprej“, udara tamb. zbor. 4. Govor, govori gospodična M. S. 5. Knittl: „Sabljenka“, zbor. 6. „Sarafan“, udara tamb. zbor. 7. Prizor: „Stari okoličan“, izvršuje g. X. 8. Knittl: „Žežulinka“, zbor. 9. M. pl. Farkaš: „Vianac hrv. nar. popievaka“, udara tamburaški zbor. 10. F. Š.: „Ultra“, veseloigra v enem dejanju. 11. Odmor. 12. Ples do 4. ure zjutraj. — Začetek je točno ob 7. uri zvečer. — Ustopenina: k veselici in plesu za gospode 50 kr., za gospe 30 kr., sedeži I. vrste 20 kr., II. vrste 10 kr. — K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Vabilo! Volilni odbor „Tržaškega podpornega in bralnega društva uljudno vabi vse društvenike k volilnemu shodu v nedeljo dne 28. februarja 1892. ob 3. uri v društvene prostore.

Redni občni zbor „Tržaškega podpornega in bralnega društva“ bode v nedeljo dne 6. marca t. l. v društvenih prostorih ob 3. uri popoldne. Dnevni red priobčimo prihodnjič. Društvena bilanca je dotiakana in jo more dobiti vsak družabnik v društvenih prostorih.

Plesni odslek „Delalskega podpornega društva“ nam naznanja, da ima svoj zadnji „plesni venček“ spojen s šaljivim kotiljonom, v soboto dne 27. t. m. v Mallyjevi dvorani (Torrente št. 16.) Začetek je točno ob 9. uri zvečer. Vstopnina za gospode 50 kr., za gospice 30 kr. — Tudi neko „veselo iznenadjenje“, čaka udeležencev „venčka“. Ples vodi gospod Ivan Umek. Ako kdo slučajno ni dobil vabila, udeleži naj se vsejedno veselice.

Dopis o veselici v Barkovljah priobčim prihodnjič.

Vabilo k veselici, katero priredi bralno društvo „Mir“ v Št. Petru na Krasu dne 27. februarja t. l. v „Národní gostilni“ gospoda Koroč-a. Vspored: 1. „Onamo, onamo“, četverospjev (gg. A. Strniša, A. Šibenik, M. Lavrenčič, R. Burger.) 2. Stritar: „Pisarjev sin“, deklamuje gospod Brežanski. 3. „Tičica“, četverospjev. 4. Eno uro doktor. Burka v enem dejanju. 5.

„Lahko noč“, četverospjev. 6. Ples. Pri plesu in med posameznimi točkami svira kvartet Fehnl. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustopenina za ude 60 kr., za neude 80 kr. — K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Draginjske doklade uradnikom. Finančna komisija gospodske zbornice obnovila je zopet jednoglasno vladno predlogo, koja dozvoljuje svoto 500.000 goldinarjev, na mesto jednega milijona, kakor je sklenila poslanska zbornica — za draginjske doklade državnim uradnikom.

Od sv. Jakoba se nam piše: Skoro bi rekel da so sedaj pasji dnevi, no — pa recimo, da je — predpust. Kaj pa je predpust? To je snano. Omenim naj vendar, da so stari malikovalci imeli dosti bogov, le pravega ne. Tudi pijanci imeli so svojega boga in so ga častili nekako tako, kot ga časte sedaj mnogi kristijani.

Mladina — nevedna, ubožna, umazana — našemi se in lazi po — dnevi in ponoči po mestu. Mati ubožica, mesto da bi učila hčer moliti in delati, pa se jej smeje, ko jo vidi našemljeno. Oj ti mlado, sprijeno ženstvo, kaj bo s teboj! Kje je vera, kje nrvnost?

Mi sicer nismo nasprotni predpustnemu veselju v pošteni družbi, a obojati moramo najostreje tisto klatenje in rjovenje po noči po mestnih ulicah. Prosim vas torej, slovenski stariši, koji imate deloma še zdravo vero, pasite na svoje otroke! Vi ste večinoma na deželi zrejeni kjer se ne vidi toliko slabega. Kaj pa bo z vašimi otroci, ko vidijo toliko slabega, pa malo dobrega. —

Ne posnemajte, — zlasti vi delavci — tudi onih, koji mislijo da morajo vse pognati pred pustom, pozneje pa z družino čuvajo — lačnega. Le pameten in zmeren človek je lahko vesel in zdrav, zadovoljen in srečen.

Od sv. Jakoba se nam piše: Meseč svečan bliža se svojem koncu. Slovenski stariši, koji niste še vpisani v družbo sv. Mohorja, ne zamudite lepe prilike in vpišite se. Bolje ne morete porabiti goldinarja, za katerega dobitte šestero poštonih knjig.

Zapišete pa mesto sebe lahko tudi sina ali hčerko svojo. S tem obudite v otroku še posebno veselje do čitanja, ko dobi v jeseni šestero knjig ter vidi svoje ime natanjeno v koledarji.

Vpisuje vsaka župnija. Ako pa kdo želi, mu tudi v slovenski šoli v tem oziru z veseljem postrežemo, — toda le do — nedelje.

Bogomil Kiferle, učitelj.

Domači oglasi.

Društvena krčma

Rojanskega posojilnega in konsumnega društva, poprej Pertotova, priporoča se najtopleje slavnemu občinstvu. Točijo se vedno izborna domača okoličanska vina. Cl.

B. Modic in Grebenc, na voglu Via in Cecilia, toči izvrstno in Via Nuova, opozarjata zasebnike, krčmarje in č. duhovščino na svojo zalogo porcelanskega, steklenega, lončenega in železnega blaga, podob in kipov v okrašenju grobnih spomenikov. Cl.

Anton Počkaj, na voglu ulice Ghega domače žganje; v tabakarni svoji — ista hiša — pa prodaja vse navadno potrebne nemško-slovenske poštno tiskalice. Cl.

Josip Kocjančič, Via Barriera vecchia št. 19, trgovina z mešanim blagom, moko, kavo, rižem in raznovrstnimi domačimi in vnanjimi pridelki. Cl.

Ivan Prelog priporoča svoji trgovini v Via del Bosco št. 2 (uhod na trgu stare mitnice, Piazza Barriera vecchia) in v ulici Molin a vento št. 3. Prodaja različno mešano blago, moko, kavo, riž in razne vrste domače in vnanje pridelke. C.

Gostilna „Alla Vittoria“ Petra Muscheka, v ulici Sorgente (blizo tohtnice Rosada) toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Prenosična neverjetno v ceno. Cl.

Gostilna „Štoka“, staroznana pod imenom „Belladonna“, nom „Belladonna“, poleg kavarne „Fabris“, priporoča se Slovincem v mestu in na deželi. Točijo se izborna vina, istotako je kuhinja izvrstna. Cl.

Andrej Kalan, čevljar v ulici Caserma, priporoča se najtopleje slovenskemu občinstvu. — Najolegantnejše ter solidno delo in točna postrežba. Cl.

Martin Krže, Piazza S. Giovanni, št. 1. trgovina z mnogovrstnim lesenim, železnim in lončenim kuhinjskim orodjem, platenino itd. itd. Cl.

Kavarni „Commercio“ in „Tedesco“ v ulici Caserma, glavni shajališči tržaških Slovincem vseh stanov. Na razpolago časopisi v raznih slovenskih jeziki. Dobra postrežba. — Za obilen obisk se priporoča Anton Šorli, kavarar. Cl.

Tiskarna „Dolenc“ (narodni zavod v Trstu), Piazza della Caserma št. 2, izvršuje vsakovrstna tiskarska dela po ugodnih cenah. Cl.

Gostilna „Alla Croce di Malta“ Via Valdirivo št. 19 (poleg Piazza della Zonta) priporoča se najtopleje tržaškimi Slovincem in na deželi. Toči izvrstna vina in prirejuje jako okusna jedila. Za obilni obisk prosijo gostilničar Ivan Širca. Cl.

Gostilna Antona Mauriča Via Chiozza št. 25, blizu gledališča „Politeama“ je v predpustni dobi odprta ob veseliceh do pozno v noč. Priporoča se slavnemu občinstvu za obilen obisk. Izvrstno vino, posebno dobra kuhinja. 24-10

Anton Lampe, naslednik Jakob Hočevarja, Via Barriera v e c h i a št. 17 pekovski mojster, priporoča kruh vseh vrst, moko, riž, sočivje, fino moravsko maslo itd. Cl.

Ivan Umek, čevljarški mojster, Via Romagna št. 6, priporoča se slavnemu občinstvu v vsa v njega stroko spadajoča dela. — Solidno delo, — hitra postrežba — nizke cene. 60-13

Anton Vrabec, trgovina z steklovino, lončenino in lesenino itd. v ulici Via Canale (prva prodajalnica poleg „Ponte rosso“) se priporoča tržaškimi in vnanjim Slovincem. Cl.

Vekoslav Moder, pekovski mojster „Piazza Caserma“, se priporoča slav. občinstvu. — Prodaja vseh vrst kruha, slaščic, čokolade, vseh vrst moke itd. po najnižjih cenah. Cl.

Mlekarna Frana Gržine iz Št. Petra na Notranjskem (Via Campanille v hiši Jakoba Brunnerja št. 5 (Piazza Ponterosso)). Po dvakrat na dan frišno opresno mleko po 12 kr. liter neposredno iz Št. Petra, sveža (frišna) smetana. Na zahtevanje posneto mleko po 4 kr. liter, toda le v množini najmanj 25 litrov. Cl.

Anton Šenka Via Barriera vecchia št. 19 III. nadstropje, izdeluje moške obleke po najnovjšem kroju. V njega delalnici vsprejemajo se tudi naročila na raznovrstno moško in žensko perilo, koja se izdeluje lično in po najugodnejših cenah. Cl.

Franjo Delak Piazzetta Cordarioli št. 3 blizu novega trga, prodaja izvrstne jestvine: kavo, sladkor, riž, olje, čokolado, kakao — po najnižjih cenah.

Ivan Kanobel, nasproti velike vojašnice, priporoča svojo zalogo z mnogovrstnim jedilnim in drugim blagom; razpošilja tudi na debelo v množinah od 5 kil. naprej po najnižji ceni.

U. Mrevlja, Via Belvedere št. 19. Priporoča slav. občinstvu vsake vrste moke, otrobov, turšice, ovsa in raznega kruha po najnižjih cenah. Cl.

Karol Colja, žganjarija in tobakarna v hiši Cacia. Prodaja domač kranjsk brinovec po 1 gld. 80 kr. botoljko, dalmatinsko tropinjako žganje po 1 gld. 10 kr. liter. Cl.

Anton Krajcer, Piazza Barriera vecchia, chia, pekarija in trgovina z različnimi jestvinami: moko, rižem, oljem, kavo itd. Priporoča se najudaneje slavnemu občinstvu. Cl.

Razpis dražbe.

Podpisano županstvo daje s tim oznanje, da bo dne 29. t. m. V Zgoniku javna dražba za šerjenja pokopališča kdor želi ceno in dražbene pogoje pozvediti naj se oglasi pri podpisanemu županstvu.

ŽUPANSTVO ZGONIK

dne 18. februarja 1892.

Lastnik pol. društvo „Edinost“.

Monsignor Ferdinand Staudacher

c. kr. profesor verstva v. p., častni korar, prosinodalni izpraševalec, konsistorijalni svetnik itd. itd.

izdihnil je svojo dpušo danes ob 5. uri 30. m. popoldne po kratki a mučni bolezni, kojoj je prenašal krišćansko udanostjo, previden se sv. zakramenti za umirajoče.

Tugujoči, brat Josip, c. kr. višji računarski svetnik v. p., sva-kinja Ana vdova Staudacher rojena Burger, nečaki Ferdinand, Josip in nečakinja Viljelmina, naznanjajo to nanadomestljivo izgubo vsem prijateljem in znancem.

Zemski ostanki prenesejo se v sredo ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti št. 6. v ulici Tintore v župne cerkvi pri sv. Antonu novem, da se tu opravijo sveti obredi, in potem na pokopališče pri sv. Ani.

V Trstu, dne 22. februarja 1892.

Pokojni se priporoča v molitev.

Podjetje Zimolo Corso 37.

ZAHVALA.

Na mnogobrojnih dokazih iskrenega sočutja, došlih nam povodom smrti iskreno ljubljene, nepozabnega očeta, soproga, gospoda

Josipa Urbančič-a

izrekamo najprisrčnejšo zahvalo.

Osobito pa se zahvaljujemo gospodom pevcem na ganljivih žalostinkah.

Bog poplačaj vsem, ki so nas tolažili v teh težkih trenutkih.

V Trstu, dne 24. februarja 1892.

Žalujoča družina Urbančič.

Naznanilo!

Podpisani čuti se dolžan javiti, da kakor prejšnja, tako se tudi letos v Bosni Hercegovini proti sredi februarja začne delo pri železnih cestah, ki se bodo najbolj razvila v mesecu marcu.

Da bi delalci, ki so tja dol namenjeni, ne zgubljali v Trstu časa (čakajoči odhod parnikov trošč denar po nepotrebnom, zakaj hrana in stanovanje sta draga) vsajam si naznanjati, da bodo brzi Lloydovi parniki ki plujejo mej Trstom-Metkovičem, v 36 urah od danas naprej odhajali vsako nedeljo in četrtek ob 7 urah zjutraj.

Zatega delj bodo morali rečni delalci biti v Trstu že v soboto ali sredo zvečer. Da bi pa isti ne imeli nikakih sitnosti; da si pri-skrbe vozni list dan njihovem prihodu, podpisana Agencija je odredila in do'očila vse svoje podrejenca, da se snidejo na kolodvoru ter spremljo prišlece isti večer, da si vkupijo vozni list. — Imajoč spominana agencija svojo pisarno blizu pomola, od koder odhaja parnik, delalci bodo lahko v njej shranili svojo potno prtljago in drugo jutro ob 6 uri zopet vzeli, da odidejo na parnik.

Vozni listi se bodo oddajali po znižani ceni.

Carlo Pirelli

mejnarodni agent in speditour

TRST in REKA.

Opomba. Kdor se obrne do podredjenecv naše agencije, zadostuje, da povpraša vsako uniformovano osebo, katera mu bo povedala.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vredn. papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni odkaz 3%	30-dnevni odkaz 2%
8- " " 3 1/2%	3-mesečni " 2 1/2%
30- " " 3 1/2%	6- " " 2 1/2%

Vrednostnim papirjem, glasečim na napoleone, kateri se nabavljajo v okrogu pripozna se nove borstna tarifa na temelju odpovedi od 15 septembra, 19. septembra in 11. oktobra.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2 1/2% na vsako svoto.

V napoleonih brez obresti.

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gracoc, Hormanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljana, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — b r e z troškova.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov 24-3 pri odbitku 1% provizije.

P r e d u j m i.

Na jamčevne listine pogoji po dogovoru. Z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.

Na vrednosti obresti po pogodbi.

Uložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlat ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Trst, 11. septembra 1891. 4-24

AVGUST BRUNNER

TRST

Via Conti številka 6 a.

Tovarna strojev in železolitnica.

August Brunner-ja

prevzame vsa sem spadajoča dela kakor:

STROJE, PREŠE, SE-

SALKE, ŽELEZNA

OMREŽJA, STOLPE,

CEVI, večja in manja

POPRAVLJANJA.

Die Maschinen-Fabrik und Eisengiesserei von

August Brunner

übernimmt alle einschlä-

gigen Arbeiten als:

MASCHINEN,

PRESSEN, PUMPEN,

GITTER, SAULEN,

R. HREN, grössere und kleinere

REPARATUREN.

Telefon št. 291.

4-24

Fran Spangher

ima svojo

mesnico

2-2

V BARKOVLIJAH

št. 55, a podružnico v Trstu via Belvedere št. 31. Prodaja goveje meso:

spreduje dele po 48 kr. K.

zadnje dele „60 in 64“

Priporoča se slavnemu občinstvu,

da bi blagoizvolilo pri njem kupovati.

Nič več kašlja!

Balzamski petoralški prah. ozdravi vsak kašelj, plučni in bronhijalni katar, Dobiva se v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg katlja velja 30 novč. 12-100

TRZASKA HRANILNICA

Sprejemlje denarne vloge v bankovcih od 50 noč. do vsacega zneska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9-12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10-12. ure dop. Obresti na knjižice. 3%
Plačuje vsak dan od 9-12. ure opoldne. Zneske do 100 gld. precej, zneske preko 100 do 1000 gld. mora se odpovedati 3 dni, zneske preko 1000 gld. pa 5 dni prej.
Ekomptuje menjice domicillirane na tržaškem trgu po 4%
Posejue na državne papirje avstro-ograke do 1000 gld. po 5%
višje zneske od 1000 do 5000 gld. v večje svote po 4 1/2%
Daje denar proti vknjiženju na posetstva v Trstu. Obresti po dogovoru.
TRST, 9. januarja 1892. 4-24

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine 24-4 franko!

Prečastiti duhovščini

se vljudno podpisani priporočam za npravo crkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: Monštranc, kelihov, ciborije, svetilnic, svečnikov, itd. itd. po najnižji ceni v najnovejših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim. Na željo pošljem ilustrovane cenike franko.

Teodor Slabanja

srebar V GORICI (Görz).

Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine franko!

Griena bel kašalj, hreputavica, promuklost, nazob, zadavica, rora, zapala ustijuh itd.

mogu se u kratko vrijeme izliečiti rabljenjem

NADARENH 1-8

Prendinijevih sladkišah

(PASTIGLIE PRENDINI)

što jih gotovi Prendini, lušbar i ljekarnar u Trstu

Veoma pomažu učiteljem, propovjednikom itd Prebdjenih kašljnih noćih, navadne jutranje hreputavice i grlenih zapalah nestaje kao za čudo nzmimanjem ovih sladkišah.

Opazka. Valja se paziti od varalica, koji je ponučinjaju. Zato treba uvijek zahtjovati Prendinijeve sladkiše (Pastiglie Prendini) te gledati, da bude na omotu kutijice (škatule) moj podpis. Svaki komad tih sladkišah ima ntisnuto na jednoj Strani „Pastiglie“, na drugoj „Prendini“.

Ciena 30 nč. kutijici zajedno sa naputkom.

Prodaju se u Prendinijevoj ljekarni u Trstu (Farmacia Prendini in Trieste) i u glavnijih ljekarnah svieta. 20-52

Marija vdov. Juliany

V TRSTU

razpošiljalnica v poštinih zavitkih po 5 kil. priporoča se sl. občinstvu zagotavljajoč odpošiljati izbrano blago, kakor pomaranče, limone, mandarine, fige (smokve), suho grozdje in vsakovrstno suho sadje iz iztoka, kavo čaj, delicatesse itd. kakor tudi listje iz lovorja „thuja“ itd. -- Vse 13-8 po najnižjih dnevnih cenah.

Vinski ekstrakt.

Za trenutno napravo izvrstnega zdravega vina, kojega ni moč razločiti od pravega naravnega, priporočam to že skušano specialitet.

Cena 2 kil. (ki zadostujeta za 100 litrov vina) 5 gld. 50 kr. Receipt priloži se gratis. Jaméim najbolji uspeh in zdrav izdelek.

Spirita prihrani,

kdor uporablja mojo nenadkriljivo esenco za ojačevanje žganih pijač; ta esenca podeli pijačom prijeten, rozek okus in se dobiva le pri meni.

Cena 3 gold. 50 kr. za kilo (za 600-1000 litrov) vatevši pouk o uporabljanju.

Razun teh specialitet ponujam vsakovrstne esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih likërov itd. najboljše in nenadkriljive kakovosti. Receipt prilagaje se gratis. Cenik franko.

Karl Filip Pollak,

Essenzen-Specialitäten-Fabrik in PRAG. 20-20 23-50

Iščeje se solidni zastopniki.